

af grundene til, at vi har det europæiske samarbejde, jo netop er for at sikre, at de enkelte borgere i de enkelte europæiske lande faktisk har en indflydelse på de overordnede spørgsmål, man drøfter i EU, hvorimod det mellemstatslige er det, der er gammeldags og udemokratisk.

Til sidst hr. Keld Albrechtsen: Selvfølgelig har Europa-Parlamentet den demokratiske legitimitet. Europa-Parlamentet er direkte valgt af europæerne, og det undrer mig meget, hvis hr. Keld Albrechtsens parti er så langt ude, så man ikke engang vil anerkende direkte valgte parlamentarikere. Hvad så med Folketinget? Anerkender hr. Keld Albrechtsen Folketinget?

Det, der så er problemet for os at se, er, at Parlamentet ikke har tilstrækkelig indflydelse. Men vi ønsker ikke i Venstre, at vi skal have så centralistisk styre, som vi har i Danmark. Og derfor ønsker vi ikke, at Parlamentet alene skal være lovgiver. Vi er tilfredse med det samarbejde, den samarbejdsprocedure, der er mellem Ministerrådet som nationale repræsentanter på den ene side og Europa-Parlamentet på den anden side. Så vi ønsker ikke et centralt styre i EU, som det, vi kender i Danmark.

Og det her med, at vi konstaterer facts i dagsordenen, kan jeg slet ikke forstå man kan bruge så meget tid på at diskutere.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bed mærke i, at fru Charlotte Antonsen ikke svarede på det spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen stillede, men bare afviste spørgsmålet om dagsordenens ordlyd med, at hun ikke kunne forstå, at man bruger så meget tid på at snakke om det. Men det er da interessant i hvert fald for dem, man gerne vil have til at stemme for et dagsordensforslag. Det er da interessant at vide, om det dagsordensforslag indeholder noget, der kan betegnes som en bekræftelse, eller som forslagsstillerne forsøger at gøre det til, noget, man nærmest bare tager ad notam er sket.

Og jeg vil gerne spørge fru Charlotte Antonsen: Er det Venstres opfattelse, at det regeringsgrundlag, der ligger, har et flertal i Folketinget bekræftet er regeringens udgangspunkt for forhandlingerne? Jeg vil gerne spørge fru Charlotte Antonsen: Er det Venstres opfattelse, at et flertal i Folketinget har bekræftet, at regeringen forhandler på baggrund af det forhandlingsgrundlag, som regeringen fremlagde 11. december 1995? Det synes jeg er interessant for den videre debat.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Folketinget har haft en forespørgsel i december måned, efter at regeringen havde fremsat sit forhandlingsudspil. I forbindelse med den forespørgsel foreslog vi en dagsorden, hvor vi bekræftede, at det var udgangspunktet for forhandlingerne, og den har Venstre stemt for. Derfor er det, der står i dette dagsordensforslag blot en konstatering af facts, og i øvrigt vil jeg også sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg altså opfatter det her som en strid om kejserens skæg.

I virkeligheden kunne man da aldrig nogen sinde forestille sig, at hverken hr. Thulesen Dahl eller hr. Keld Albrechtsen ville stemme for noget som helst, som de EU-positive partier ønskede at sætte til afstemning i denne sag. De har skullet lede med lys og lygte, for hr. Thulesen Dahl og hr. Keld Albrechtsen kan jo ikke sige sandheden, at de vil modarbejde hvad som helst, der er for EU. De er nødt til her at finde en eller anden detalje, som gør det muligt, at de kan sige nej og så alligevel gå ud omkring i byen og sige, at de arbejder for åbenhed og demokrati. Det er dér, dilemmaet ligger, og da ikke i vores dagsorden.

Formanden:

Da det her tilsyneladende er meget vigtigt for hr. Kristian Thulesen Dahl, skal jeg helt mod min natur tage en gang korte bemærkninger til.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg siger mange tak til formanden, for det er jo ret interessant.

Nu fik vi bekræftet, at et flertal i Folketinget har bekræftet regeringens forhandlingsgrundlag. Må jeg godt minde ordførerne i denne debat om, at det, flertallet gjorde den 12. december 1995, var at konstatere. Der står i dagsordenen: »Idet Folketinget konstaterer, at regeringen deltager i regeringskonferencen på det fremlagte forhandlingsgrundlag . . .«. Det er nøjagtig det samme, der står i den dagsorden, som er foreslået her i dag; dér bruger man også betegnelsen konstatere.

Når fru Charlotte Antonsen så bekræfter min antagelse, at det skal forstås som at bekræfte, er vi lige præcis ved sagens kerne og lige præcis ved det, som gør, at Dansk Folkeparti bliver nødt til at afstå fra at stemme for, og det forstår jeg at også Enhedslisten bliver nødt til, fordi man altså med det her bekræfter regeringens forhandlingsgrundlag.